

Utorok po prvej adventnej nedeli – Ž 72

Vo svojom pôvodnom zámere je žalm, ktorým sme dnes odpovedali na čítanie, modlitbou za kráľa, ktorý má byť spravodlivý, má chrániť chudobných a utláčaných. Jeho vládu nám opisoval aj prorok Izaiáš v dnešnom úryvku. Nadpis žalmu znie: Pre Šalamúna. Na neho sa veľmi dobre hodia vladárske vlastnosti ako múdrosť a spravodlivosť. Už synagóga, ale aj kresťanskí exegeti vykladali tento žalm mesiánsky. V žalme sa totiž hovorí o univerzálnom kráľovstve pre všetky národy; o ríši spravodlivosti, pokoja a požehnaní; o neslýchanej hojnosti duchovnej a hmotnej; o kráľovstve, v ktorom nájdú slabí a utláčaní slobodu a pomoc proti násiliu a o večnom kráľovstve. Tieto charakteristiky kráľovstva neplatili v žiadnom úseku izraelských dejín. Proroci však tieto vlastnosti pripisovali mesiášskej dobe. Pieseň teda už podľa dávnych cirkevných otcov jasne hovorí o kráľovskej moci Kristovej.

Žalmista v prorockej vízii vidí, že príchod Mesiáša nastane v ťažkej dobe nespravodlivosti a politickej neslobody. Preto sa obracia s prosbou na Boha: *„Zver svoju právomoc kráľovi“*. V Izraeli bola teokracia. Králi vládli na mieste Boha, pretože jediným skutočným Kráľom a Pánom vyvoleného národa bol Boh. Kráľ mu bol podriadený a od neho si vyprosieval požehnanie a prijímal pokyny pre svoju vládu. Spravodlivosť kráľa sa spoznávala okrem iného aj podľa toho, že aj pre tých najúbohejších zjednával právo a spravodlivosť.

Keďže sa ale pred príchodom Krista žalm používal ako modlitba za kráľa, vedie nás to k myšlienke, že je potrebné modliť sa za tých, ktorí spravujú našu krajinu – či je to vláda súčasná alebo minulá, či som ich volil alebo nie. Dobrá vláda je Božím darom a odpoveďou na modlitby ľudu. Tak to žiada Pavol aj od kresťanov, dokonca počas vlády cisára Neróna: *„Predovšetkým teda žiadam, aby sa konali prosby, modlitby a orodovania a vzdávali sa vďaka za všetkých ľudí, za kráľov i za všetkých, čo sú na vyšších miestach, aby sme mohli žiť tichým a pokojným životom vo všetkej nábožnosti a mravnej čistote. Toto je dobré a milé pred Bohom, naším Spasiteľom...“* (1Tim 2,1-3). V plnosti a definitívne sa slová žalmu vyplnia až keď sa naplno uskutoční Kristovo kráľovstvo. Zatiaľ sa nám treba modliť za tých, ktorí nás spravujú.

Na príchod tejto Kristovej vlády sa pripravujeme každý rok práve v adventnom období. Táto prvá časť adventu nás vedie k pripravenosti stretnúť sa s Kristom, ktorý prichádza – na konci sveta, či na našom osobnom konci. Ideme v ústrety jeho kráľovstvu. Každý má nejakú osobitnú náplň pre túto posvätnú

dobu. Len sa rozhodujeme múdro, aby sme si ako predsavzatia nevyberali cvičenia, ktorými síce svoju vôľu potrápime, ale po skončení adventu všetko opustíme. Skôr sa snažme v našom konaní naplňať to, čo je charakteristické pre kráľovstvo Mesiáša: spravodlivosť, starostlivosť o núdznych, pokoj srdca a prinášanie Božieho požehnanie všetkým, s ktorými sa stretneme. PbJK!

